

Emauzy

Veľkonočná scénka

Osoby:

Sára a Judit – dve susedky
Kleofáš a druhý učeník (podľa Lk 24, 13-33)
Niekoľko detí a ľud

Na úvod scény môže zaznieť vhodný úryvok z Božieho slova, alebo vhodná pieseň, či melódia.

Scéna:

Smerovka Emauzy. Ženy sú akoby pred domom. Od stromu na strom (figovník) visí šnúra s prádlom.

Judita: Šalom. Pokoj tebe suseda. Tak už máme sviatky zase za sebou. Vždy sa toľko teším, až príde Pascha, a za chvíľu je po nej. Ako sa ti darí, Sára? Máš veľa práce? Vyzeráš ustarostene!

Sára: Ale Judit, tento rok je všetko hore nohami. Už to nie je ako za našich mladých rokov. Stále nejaké novoty a chaos, človek nemôže ani tie sviatky prežiť trochu v klude.

Judita: Ako to?

Sára: Nepočula si o tom, čo sa stalo? Stále na to musím myslieť.

Judita: A na čo, rozprávaj! Som stále doma, okolo detí.. Nikam sa nedostanem. Pozri, koľko mám len prádla.

Sára: Vari si nepočula o Ježišovi? Hovoria mu Nazaretský.

Judita: Niečo som počula, ale nemá to hlavu ani päť..

Sára: Niektorí hovoria, že je to Mesiáš. Ja som ho dokonca videla. Bola som práve pri Ovčej bráne a zrazu vidím veľký zhuk ľudí. Idem bližšie – asi tam budú niečo rozdávať, myslela som si. A bol tam on!

Judita: A čo robil?

Sára: V rybníku ležal jeden chorý, bol vraj ochrnutý už tridsať osem rokov. Ježiš sa ho opýtal: „Chceš byť zdravý?“ A ochrnutý mu povedal: „Pane, nemám nikoho, kto by ma odniesol do rybníka, keď sa voda rozvíri. Keď sa tam dostanem sám, niekto iný ma predbehne.“ A vieš, čo mu na to ten Ježiš odpovedal? „Vstaň, vezmi si lôžko a choď!“

Judita: A čo sa stalo?

Sára: On naozaj vstal a chodil! Po tridsiatich ôsmych rokoch! Nemohla som uveriť vlastným očiam.

Judita: Nehovor. To by som chcela vidieť aj ja..

Sára: A to vôbec nie je všetko! Uzdravil ešte veľa iných chorôb a dokonca vraj vzkriesil aj niekoľko mŕtvych.. !

Judita: Uzdravil, vzkriesil.. Prečo hovoríš v minulom čísle? Vari to už nerobí?

Sára: To je práve to. Nerobí.

Judita: Ako to myslíš?

Sára: Ukrižovali ho.

Judita: Čože? Kto? A prečo?

Sára: To by bolo dlhé rozprávanie. Sama tomu nerozumiem. Muž sa čo nevidieť vrátil a musím mu pripraviť placky.. Povedal by, že trávim čas klebetením..

Judita: Ty si ale dobrá. Niečo začneš a nedokončíš!

Sára: Už som ti povedala, že sa v tom sama nevyznám, ale jedno viem isto. Ten človek nemohol byť len tak niekto. Hovoril, že ho posielal Boh, a Boha nazýval svojim otcom! A farizejom a zákonníkom vytykal, že dodržia predpisy Zákona len naoko, ale v skutočnosti im na druhom človeku nezáleží.

Judita: Aha, a tí sa ho chceli zbaviť, nie?

Sára: To vieš, bol im trňom v oku. Najviac im vadilo, že by mal byť Božím Synom. Ale čo keď to bol naozaj ten sľúbený Mesiáš? (*Dá si ruku k čelu, ako keď sa pozerá do diaľky*). Počkaj, mám dojem, že vidím dvoch z tých, čo s ním chodili. Kam idú? Že by do Emazu?

Judita: Vypadajú ako zmoknuté kury!

Sára: Ani sa nedivím. Pod' sa schovať za figovník, možno sa niečo dozvieme.

Kleofáš s druhým učeníkom sa zastavia pred figovníkom. Obaja sa tvária smutne a sklesnuto.

Druhý: Kleofáš?

Kleofáš: Hmm..

Druhý: Kleofáš, môžeš to pochopiť?

Kleofáš: Nie. Toľko som mu veril..

Druhý: Ja tiež. Nevieam, čo si teraz počnem. Všetko som zanechal, on bol moja jediná nádej, môj zmysel života. Dúfal som, že oslobodí náš národ a nastolí nový poriadok. A teraz... ?

Kleofáš: A teraz je všetko preč. Mal som ho rád. Tiež ma teraz mrzí, že som ani nemal odvahu byť pod krížom, keď umieral. Moja žena tam bola.. Asi sa z toho chudáčik trochu pomiatla. A ostatné ženy tiež. Počul si, čo dnes tvrdili?

Druhý: Nie. Čo také?

Kleofáš: No, že ho nenašli! Išli k hrobu a ten bol prázdny! Akýsi anjel im vraj povedal, že Ježiš žije!

Druhý: Nepoznáš ženy? Oni vidia i to, čo nie je.. (*idú ďalej*)

Obidvaja ďalej pokračujú v ceste. Ženy znovu vyjdú na scénu.

Sára: Počula si to? Zase ohovára ženy. A kde boli, keď umieral? Skoro všetci sa rozutekali, iba niekoľko žien stálo pod krížom. Aj tak si myslím, že by to mohla byť pravda!

Judita: Aká pravda? Čo tým myslíš?

Sára: No to, že žije. Keby si ho videla, ako vyzeral. (hovorí s nadšením): Žiarilo z neho niečo tak zvláštneho, že sa to nedá vyjadriť. Ja si naozaj myslím, že bol poslaný od Boha!

Judita: Ale keď raz zomrel, nemôže predsa žiť. Kto to kedy počul?!

Sára: Počul – nepočul, prečo by to Boh nemohol urobiť?

Judita: Vieš čo? Vrátim sa radšej k svojej práci.. Ale nasadila si mi chrobáka do hlavy. Mám teraz o čom premýšľať.

Obe ženy sa rozídu a dajú sa do práce. Judita zbiera prádlo (pritom si pohmkáva). Sára vezme misu a varešku a ide zamiešať na placky. Potom sa znovu objaví Judita, sadne si a zašívá prádlo. (Zbor môže pritom spievať pieseň) Judita vstane, rozhliadne sa s rukou na čele a začne zvolávať deti. (Tu sa deti môžu naozaj zbehnúť)

Judita (volá): Deti, kde ste? Už bude noc! Poďte domov!

Sára (vyjde z domu): Dneska bol krásny deň. A požehnaný! Utkala som kus peknej súkenice. Nech je pochválený Pán, náš Boh za všetko, čo nám dáva. (Pozrie sa na Juditine deti): Máš pekný kŕdeľ, Judita, len čo je pravda. Máte čo živiť!

Judita: Chvála Bohu, ktorý nás žehná. A pomáha!

Sára (obráti sa na druhú stranu, odkiaľ prichádza Kleofáš s druhým učeníkom): Pozri Judita! Nie sú to náhodou tí dvaja, čo išli tadiaľto dopoludnia? Ako sa ponáhľajú! A priamo žiaria radosťou!

Judita: Vyzerajú úplne inak.. Ale sú to oni, máš pravdu!

Kleofáš s druhým učeníkom prídu až k nim.

Druhý (*ide trochu napred*): Kleofáš, ponáhľaj sa, mám takú radosť, že si pripadáam akoby som mal krídla!

Kleofáš: Ja tiež! Kto by to bol povedal? Už sa teším, ako to povieme ostatným!

Sára: Kam sa tak ponáhľate? Je večer, teraz už nič nestihnete!

Kleofáš: Keby si zažila to, čo my, tak by si sa ponáhľala..

Sára: A čo sa vám prihodilo?

Obidvaja: Videli sme Pána!

Druhý: Žije! Bol vzkriesený! Hovorili sme s ním!

Sára: Naozaj? Myslíš Ježiša? Toho Nazaretského?

Obidvaja (*potvrdzujú*): A koho iného?

Sára: Ja som to tušila! Čo som ti hovorila, Judita?

Judita: Ak je to pravda, chcem ho tiež vidieť!

Sára (*nepočúva ju*): To je novina, to je ale novina.. Rýchlo to musíme všade rozhlásiť!

Judita (*obracia sa ku Kleofášovi*): Kde je teraz? Kde ho stretnem?

Kleofáš: Všade ho môžeš stretnúť! Ale nemusíš ho hneď spoznať. Musíš sa dobre pozerať a hlavne počúvať!

Druhý: Poznali sme ho až podľa jeho slov a hlavne pri lámaní chleba!

Sára (*volá okolo seba*): Ľudia, deti, poďte všetci sem! (*Pomaly sa schádzajú*). Ježiš Nazaretský, ten, ktorý nás prišiel vyslobodiť, ten ktorý robil zázraky, ten, čo zomrel na kríži, zas žije!!!

Dvaja učeníci idú ďalej do Jeruzalema..

Všetci, vrátane divákov môžu zaspievať pieseň.. (Např. Kristus vstal z mŕtvych..)

Zdroj: <http://www.dkuspis.sk>

Preložil: Mgr. Marián Majzel